

че е не възможно да са упрятъ на Перси-тѣ по слабшъ. За то са мжчили и едва склонили на рода на морско сраженіе. И тѣй като пренесли старцы-тѣ и жени-тѣ съ дѣцата по близки-тѣ острови, сички кон-то можаа да носатъ оръжіа тѣхъжали слѣдъ Темистокла. Темистокла като водѣла бойскъ-тѣ срѣшнали на пѣта два пѣтла че са кіи-жтѣ; Повелѣла тогази да са възпре сичка-та бойскъ и да гледа този кой; напokonъ имъ казала: „Тѣзи пѣт-ли, о юнацы, не са кіи-жтѣ не-то за отечинъ нето за ка-шинъ вѣрж, нето за прадѣдови грокища. Вѣ! не-то за чеда нето за слабъ и свободъ; но са кіи-жтѣ само и само что неще да са поклони единый дръгимъ и да са покаже по доленъ.“ Тѣа въздѣшевитиани. Темистоклови дѣми бѣжхихъжъ толко дръзость въ сѣрдца-та на атинани-тѣ, что-то тичишкъ-тѣ навѣхъбахъ въ коравы-тѣ си. Въ сѣ-що-то время огромна-та Персидска флота вѣ пристигнала на Аттически-тѣ краекрежіа.

Като са сѣзрала Гръцка-та флота на Галамина. Да-кедемонскій корабелиникъ Еврипидъ съ дръги-тѣ възводи искали да потегли-жтѣ къмъ Коринтскій провакъ. Само Темистокла са възпротивилъ на намѣреніе-то имъ мжчилъ са да ги склони да останѣтѣ на мѣсто-то си и дѣмалъ: „Мы като имамы по малко кораби отъ неприатели-тѣ изна-сы да са кіемы въ тѣзи тѣсны-тѣ мѣста гдѣ-то непри-атель-тѣ неможе да употреби сичкъ-тѣ си силъ противо насъ.“ Разгнѣвѣнъ за това Еврипидъ смжмрала го и ре-кла, че ако не мѣкне, ще го удачи; Темистокла отгово-рилъ: удачи ма, но и послѣдай ма.

Най сѣгнѣ като видѣла че сѣюзницы-тѣ не си про-мѣнѣватъ мнѣніе-то, а угаждаше че ако мрѣднатъ отъ Га-ламинъ, ще да са изгуби на всегда свобода-та на Гръци-жъ. Пратила ношемъ таенъ челоѣккъ да Ксеркса, и мѣ извѣстѣва да обьколи колко-то скоро може флотъ-тѣ на Гръцы-тѣ, что-то са канатъ да побѣгнѣтѣ. Това не-